

ZVONKY

ČASOPIS KOPŘIVNICKÉ FARNOSTI

VELIKONOCE 2015

ČÍSLO 67

NA ÚVOD

CO JSME TO DOSTALI?

V prvních stoletích křesťanství bylo zvykem křtít dospělé hlavně o velikonocích. Pro pokřtěné okamžik křtu znamenal také jednu velkou změnu. Konečně se mohli účastnit celé mše svaté. Tato věc nám dnes může připadat zvláštní, ale dříve křesťané nedávali možnost nepokřtěným účastnit se slavení eucharistie. Jedná se totiž o velké mystérium, ve kterém se nám Bůh dává do rukou. Je to tak veliká věc, že při ní nemůže být nikdo, kdo do tohoto tajemství nebyl uveden. Teprve po křtu, během velikonoční doby, byli novokřtěnci uváděni do tajemství eucharistie, do toho, co pro ně eucharistie znamená a jak z ní žít. Tomuto období se říká *mystagogie*. Dnes nám tento proces chybí. Účastníme se zcela běžně slavení svátostí, připadá nám to normální a bohužel si často neuvědomujeme, o jak velikou věc se jedná.

I proto biskupové vyhlásili eucharistický kongres, který má za cíl uvědomit si, co jsme vlastně ve mši sv. dostali. Proto ve velikonoční době se touto svátostí budeme více zabývat. Můžete se o nedělích těšit na promluvy, které se tímto tématem budou zabývat. A také vás chci pozvat k tomu, před eucharistií adorovat.

o. Jiří Ramík

K ZAMYŠLENÍ

DOBROTA SAHÁ HLOUBĚJI NEŽ NEJHLUBŠÍ ZLO

Evangelium obsahuje slova, která vyřezávají dech

Evangelium obsahuje slova, která vyřezávají dech: „Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují“ (Mt 5,44). Milovat a odpouštět – v tom je pramen radosti. Odpouštíme-li, začne se náš život měnit. Přísnost ustoupí a nahradí ji nekonečná добрota. Kdo touží žít odpuštění, snaží se víc naslouchat než přesvědčovat, víc chápat než se prosazovat.

Sám jsem si v mládí, v oné době, kdy bylo po celém světě tolik rozkolů, kladl otázku: Proč je mezi lidmi, i mezi křesťany, tolik sporů, tolik posuzování? Jednoho dne, přesně si na něj pamatuji, jsem v soumraku pozdního letního večera pozoroval tlumené světlo, když na krajinu padal stín. Tehdy jsem si řekl: Začni u sebe, rozhodni se, že nebudeš vynášet přísné soudy, snaž se spíš pochopit druhé než být pochopen, a nalezněš radost. Bylo mi asi šestnáct let. Toho dne jsem doufal, že toto mé rozhodnutí bude platit jednou provždy.

Ať je zlo seberadikálnější, není tak hluboké jako добрota

Filosof Paul Ricoeur řekl: „Dobrota sahá hlouběji než nejhlubší zlo. Ať je zlo seberadikálnější, není tak hluboké jako добрota.“ Ano, Bůh nám dává jít životem s jiskřičkou dobroty v hloubi duše, a tato jiskřička jen čeká, až se z ní stane plamen. Svědkem radosti a dobroty srdce byla pro mě má maminka. Již od dětství se učila vlídnosti ke každému člověku: v její rodině nepadala slova, která druhého hanobí tím, že ho zesměšní nebo příliš přísně soudí. Svým vlastním dětem zcela důvěřovala. I když po celý život přicházejí zkoušky, v nichž sami o sobě pochybujeme a objevujeme své meze, přece nám zůstává tento nenahraditelný dar: „Můžeš mít důvěru sám

v sebe." Právě to moje maminka předávala každému ze svých devíti dětí. Vyzařoval z ní velký pokoj, který vycházel ze zkoušek, jimiž prošla. Když se dověděla o nějaké náročné události, počkala několik okamžiků, až se jí vrátil klid. Nebylo v ní nic exaltovaného, měla v sobě hlubokou radost. Zdálo se, že si zachovává plnost pokoje, přesto mi však několikrát řekla: „Myslíš si, že v sobě mám vždy pokoj, ale zatím prožívám hluboký vnitřní zápas.“

*Se svolením zpracováno podle knihy:
Bratr Roger z Taizé,
NETUŠENÁ RADOST,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství*

NEZAHOŤ SVŮJ ŽIVOT!

Do jedné církevní školy nastoupil nový učitel náboženství. Měl studenty rád, těšil se na ně a měl připraveno pro třídu, ve které měl první hodinu, srdečné zahájení.

„Rád bych se vám představil. Jmenuji se Petr Plávka a budu vás učit náboženství. Jsem přesvědčen, že budeme spolu dobře vycházet“.

Všimnul si, že někteří jej nebrali na vědomí a bavili se. Učebnice si otevřeli jen někteří. Dívku v první lavici poprosil: „Mohla bys přečíst úvod?“

Začala číst, ale třída se začala bavit a nevěnovala čtení pozornost. Proto čtení přerušil a řekl:

„Rád bych se s vámi lépe seznámil. Asi by bylo nejlepší, kdybyste se mi nejdříve představili a každý mi řekl něco o sobě.“

A ukázal na nejdrzejšího studenta: „Začneš?“ „Ne“. „A proč ne?“ „Protože nesnáším lidi, kteří sem přijdou a mažou mi kolem huby med a věší mi na nos nepotřebné hlouposti. Ty nevíš nic o světě, ve kterém žiji. Odmalička jsi běhal s mámou do kostela, pořád ses modlil, až se z tebe stal kněz“.

Třída zajásala. Všichni čekali, jak učitel zareaguje. Ten zvedl hlas a rázně hocha oslovil: „Nejdříve si pořádně sedni

a začni se chovat tak, jak se má chovat student gymnázia. Co si myslíš? Kde jsi? Velice se mýlíš. To, co jsi řekl, není pravda. Dobře poslouchej! Moje maminka mě nemohla vodit do kostela, protože mi zemřela, když jsem byl ještě malý. Když vás maminky balily do plének, já jsem se už flákal s partou po barech. Kradli jsme, abychom měli na zábavy. Nebyl jsem žádný anděl. Také jsem nerad chodil do hodiny náboženství. Ve škole mě zachraňoval dobrý prospěch. Ve vyšších třídách gymnázia jsem se seznámil s partou trampů. Měl jsem je rád. Byli dobří a správní. Jednou jsme se vydali do hor. Svítalo slunce, tak jsme se rozhodli pro výstup na jedno sedlo. Kašlali jsme na varování, protože dosud nikdo nezažil, co jsou laviny. V půli cesty se nám naráz zachvěla pod nohama zem. Naráz jako by se na nás řítily mraky. Zavalila nás spousta sněhu. Ztratil jsem vědomí. Když jsem otevřel oči, volal na mě přítel: „Petře, probud’ se!“... Otevřel jsem oči. Po chvíli jsem uviděl přítele: „Davide!“

Byli jsme pod nějakým převisem jako v jeskyni, která byla zatarasena sněhem, který se nedal odtlačit. Tehdy jsem si všimnul, že na Davidově košili byla velká krvavá skvrna.

„Davide, co se ti stalo?“ „Před chvílí jsem měl ještě v sobě zapíchnutý jakýsi kořen“. Lekl jsem se. Doufali jsme, že nás druzí najdou a vysvobodí. Tu David povídá:

„Petře, uděláš něco pro mne?“

„Řekni, co. Udělám.“

„Prosím tě, honem mě pokřti. Petře, já jsem se změnil. I ty ses změnil. Nezahod’ svůj život... Jsem přesvědčen, že ty se zachráníš“.

Jeho hlas byl stále slabší. Nabral jsem do rukou hrst sněhu a zatím co mi roztával v dlaních a kapky vody padaly na jeho čelo, šeptal jsem: Davide, já tě křtím ve jménu Otce, i Syna i Ducha svatého... Potom mi zemřel v náručí. V této zoufalé chvíli jsem se začal modlit, dokud mě nevysvobodili kamarádi, kteří přivolali pomoc. Nemohl jsem zapomenout na Davidova poslední slova: Nezahod’ svůj život. Změnil jsem se, změnil jsem svůj prázdný život. A skončil jsem takhle a rád

bych vám pomáhal. Nikdy nevíte, kdy i vědomosti z náboženství vám mohou pomoci. Každý z nás se může stát nositelem spásy druhých. Každý z nás by měl vědět, že Bůh mě poslal na tuto zem, abych zde vykonal něco, pro co nebyl stvořen žádný jiný člověk."

www.sadba.org

Z NAŠÍ FARNOSTI

NOČNÍ KŘÍŽOVÁ CESTA – ROZJÍMÁNÍ S PÁNEM...

Mládež děkanátu Nový Jičín Vás zve na
NOČNÍ KŘÍŽOVOU CESTU
která se uskuteční ze Zeleného čtvrtka na Velký pátek.
Sejdeme se 2.4.2015 ve 22:00 hod
u kaple prvního zastavení.
(za hřbitovem v NJ - začátek cyklostezky)

*"Kdo hodně miluje, vykoná nejvíc,
i kdyby jeho dílo v očích lidských neznamenal nic."*

Společně se vydáme po stezce VIA CRUCIS (8,5 km).
Doprava zpět pro řidiče zajištěna.

www.mladeznj.signal.cz

Na Zelený čtvrtek (2. dubna) se můžete připojit k nočnímu putování v rámci noční křížové cesty, při které si projdeme obnovenou cestu VIA CRUCIS a při níž se budeme modlit, v tichu rozjímat, trávit čas s naším Pánem a zamýšlet se nad podstatou utrpení a velikostí tohoto činu. Sejdeme se ve 22.00 hodin u prvního zastavení – začátek křížové cesty za hřbitovem v Novém Jičíně.

Autobusové spojení:
 Kopřivnice, autobusové nádraží – 21:30 h
 Kopřivnice, železniční stanice - 21:35 h
 Kopřivnice, kolonie - 21:38 h

**„ Kdo hodně miluje, vykoná nejvíce, i kdyby jeho dílo
 v očích lidských neznamenal nic.“**

HOSPODAŘENÍ FARNOSTI KOPŘIVNICE V ROCE 2014

Příjmy

Sbírky

sbírky odeslané (misie, charita...): 241 113,- Kč,

sbírky pro farnost: 566 303,- Kč

Dary 144 573,- Kč

Nájmy/pachty: 40 950,- Kč

Ostatní příjmy: 17 375,- Kč

Celkem: 1 010 314,- Kč

Výdaje

Odeslané sbírky a dary: 241 113,- Kč

Opravy: 18 540,- Kč

Desátek biskupství: 39 000,- Kč

Režijní výdaje: 210 273,- Kč

*(z toho např.: elektřina 60 957 Kč; plyn 47 385 Kč;
 revize 19 166 Kč; odpady, vodné, stočné 19 561 Kč;
 pojistné 11 290 Kč)*

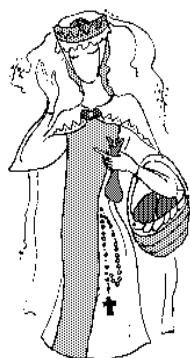
Celkem: 508 926,- Kč

Zůstatek 31.12.2014: 690 843,- Kč

V roce 2015 je v plánu restaurování hlavního oltáře v ceně
 919 600,- Kč.

ZE ZŠ SV. ZDISLAVY

+ ZŠ svaté Zdislavy Koprivnice +

CO NOVÉHO VE ŠKOLE – VELIKONOCE 2015

„Stonek, dva lístky a je venku, zelená kolébka pro sněženku...“ A že se jich již kolem bělá. Inu jaro. Holky sukně zkracují a mravenci už pracují. A my pracujeme také. O událostě nebyla nouze.

Leden je měsíc veskrze společenský. Rodiče se s učiteli setkávají na společenském večeru, děti se společně radují na maškarním plese a spolu i zakončí první pololetí školního roku, jak jinak než společnou bohoslužbou.

Ve čtvrtek 29. ledna jsme společně při mši svaté děkovali za první pololetí letošního školního roku. Stalo se tradicí, že k nám v tomto termínu přijíždí na návštěvu salesiáni. Letošní rok, zakladatel salesiánského řádu, Don Giovanni Bosco, oslaví 200 let od svého narození (16. srpna 1815) a salesián otec Jiří Caha nám připomenul dílo tohoto významného světce.

Než leden skončil, byly i jiné události, například: Žáci 7. -9. třídy se zúčastnili programu pro školy Na ostří nože v Lašském muzeu, kde si prohlédli výstavu o práci a nástrojích kováře a další zajímavosti. Možná se někdo z nich kovářem stane. Konverzace je také společenskou záležitostí a tak se konverzovalo i v anglickém jazyce. Do okresního kola se „prospíkali“:

Jaroslav Neuwirth

(7. tř.),

Vojtěch Vjaclovský

(9. tř.).

Ani předměty, jako český jazyk či dějepis, nezůstaly stranou. V okrese se

s češtinou poprali:

Šimon Macháč

a

Klára Kupčíková

(oba 8. tř.).

Co se v dějinách událo, nesmí být zapomenuto – to dobře ví

Matěj Honeš z 8. třídy, který zvítězil v okresním kole dějepisné olympiády a v krajském získal nádherné 10. místo.

Koncem ledna se některým začínají rosit čela, nenápadně trousí poznámky typu „Mami, co by se stalo, kdybych z ..... měl horší známku?“ Důvod? Blíží se vysvědčení. Na to zatím v první třídě nemyslí. Proč? Tam se slaví narozeniny. Narodil se Slabikář a prvňáci byli u toho. Díky šikovným rukám rodičů měl každý svůj minidort, všichni společný dort i šampaňské. Tak ať se nám ze Slabikáře dobře čte!

Začátkem února je na prvním stupni rušno. Pořád se něco maluje, nosí, učí... Proč? Bude přece zápis do první třídy. Letošním hitem je hudební pohádka Tři bratři, která se stala i hlavním tématem zápisu. Celkem 23 budoucích prvňáčků

muselo projít třemi příběhy. Ve třídě čekala Maruška a měsíc leden, na chodbě Karkulka a holub a v učebně spící Růženka, trní a správce pokladu. A navíc – všichni zpívali jako v muzikálech. A jak se budí princezny? Nejedem tatínek musel napovídat. Ale všichni to zvládli a odnesli si spoustu pokladů a věřím, že i hezkých zážitků.

Zatímco předškoláci žili pohádkou, druhostupňoví žáci se zúčastnili na Příborském gymnáziu soutěže v piškvorkách. Naši „Evženi“ se umístili na skvělém 2. místě.

Sotva odezněl zápis, vyrazili sedmáci na hory na lyžařský výcvik. Počasí bylo ukázkové – víc než dostatek sněhu i azurová obloha. Modré nebe nad nimi, bílé nebe pod nimi, to ani nevadilo, že někteří plnili text známé liturgické písně „na své tváře padáme“. Ti šikovnější byli pod dohledem samotného otce Jiřího.

Ve večerním programu bylo obdivováno herecké a moderátorské umění Honzy Filáka a legrace nebrala konce. Připomněli jsme si, jak správně třídit odpad s programem EKO-Kom Tonda obal. Od ledna postupně šest tříd navštívilo vzdělávací program v učebnách ostravského Světa techniky v Dolních Vítkovicích. V rámci programu „NatTech“ si děti prohloubily své technické vědomosti.

V únoru také začala postní doba. I my jsme si její začátek na Popeleční středu společně připomněli. Chyby, které jsme symbolicky napsali na papírové lístečky, jsme pak proměnili v popel. Jak zhoubná je lenivost a jiné neřesti nám připomněla promluva o. Jiřího o žábě, která si libovala ve vlažné vodě, až neměla sil vyskočit z vody vařící.

Konec února a březen se nesou ve znamení SLOVO, HUDBA A SPORT. Že to nejde dohromady? Však nemusí, každý žák má jiné dary. V recitaci nás v okresním kole bude

zastupovat Terezie Holubová z 9. třídy, Eva Gansová z 5. třídy a Marie Kostelníková z 2. třídy.

Do finálové desítky pěvecké soutěže Koprstar, která letos slaví již 21. ročník, se prozpívaly dvě Marušky a dvě Klárky: Marie Kostelníková (2. tř.), Marie Kupčíková (9. tř.), Klára Kupčíková (8. tř.) a Klára Sochová (9. tř.) Doufám, že jsme je všichni svými hlasy podpořili.

Náš pěvecký sbor Holoubci a hrdličky šel otevřít svá hrdélka na Celostátní přehlídku církevních škol v Odrách. Ve středu 18. března pak společně s dalšími dvěma sbory natáčeli v kostele koncert. A nová trička jasně zářila. Středa 18. března nebyla obyčejnou středou. Kromě natáčení jsme se také zúčastnili Celostátního kola vědomostní soutěže Bible a my v Hustopečích u Brna. Školními koly letos prošlo rekordních 6777 žáků a studentů. V celostátním kole nás reprezentovali Benedikt Přádka a Alžběta Struminská (oba 5. tř.) a Benedikt ve své kategorii obsadil skvělé 5. místo.

A sport? Do republikového finále ve florbalu, které se uskutečnilo v hale ZŠ Emila Zátopka v Kopřivnici, bylo nominováno i naše družstvo mladších žáků z 6. – 8. třídy. Hoši podali skvělý výkon a nakonec obsadili šesté místo.

Postní doba s sebou přináší nejen dny radosti, ale i dny zamyšlení nad smyslem a budoucností naší práce.

Koncem února se uskutečnilo první jednání mezi zástupci zřizovatele naší školy (biskupstvím) a městem Kopřivnice o budoucím odkoupení budovy školy. Priorita ze strany ZŠ sv. Zdislavy je nadále využívat současnou budovu školy na ul. Štefánikové. Další jednání je naplánováno na konec března a tak vzpomeňme ve svých modlitbách i na naši školu, prosme o moudrost při jednání.

Věřím, že radostné ALELUJA zazní i letos.
Budme připraveni.

Za ZŠ sv. Zdislavy Vladimíra Kupčíková

BROUČCI

KŘÍŽOVÁ CESTA S BROUČKY

Uprostřed postní doby jsme se sešli ve Štramberku v kostele sv. Kateřiny a prošli si krátkou křížovou cestu. Bylo to milé setkání pro malé Broučky, maminky i tety...

TÁBOR RODIN S BROUČKY

Letošní tábor pro odvážné rodiny s Broučky bude v tomto termínu:

24. - 28. července 2015

SETKÁVÁNÍ BROUČKŮ

1. dubna 2015	ZŠ sv. Zdislavy	Od 9 h v tělocvičně, pak ve školní družině
15. dubna 2015	Jarní procházka	Sraz v 9 h u Katolického domu (za deště zůstaneme v KD)
29. dubna 2015	ZŠ sv. Zdislavy	Od 9 h v tělocvičně, pak ve školní družině
13. května 2015	Mackovi – Kopřivnice Záhumní 715	Sraz v 9 h, pak malá procházka k P. Marii.
27. května 2015	Žárští Štramberk, sraz v 9 hodin	Za dobrého počasí výšlap na Trůbu
10. června 2015	Kramolišovi Rybí od 9 h	Běhání s kůzlátky
24. června 2015	Bajerovi Závašice, sraz v 16 hodin	Pro celé rodiny s Broučky, rozloučení před prázdninami

PRÁZDNÝ HROB
Luk. 24, 1-12

SVĚTEC DON BOSKO

..... oslaví 200 let od svého narození

Píše se rok 1858. Don Bosco je velmi váženým knězem jak v církevních tak i v politických kruzích. Je v Římě a předkládá na soukromé audienci u papeže Pia IX svůj projekt o založení kongregace, která si za svůj cíl klade spásu a výchovu mládeže. Papež ho poslouchal se zaujetím a po dlouhém rozhovoru dává Boskovi svůj souhlas a vyzývá ho, aby všechno to, co mu vyprávěl, sepsal. A tak se rodí salesiánská kongregace. Později Don Bosco dostává úkol od papeže, aby sepsal také své „Paměti“ – počínaje dětstvím až po zrod kongregace.

Don Bosco píše:

„Narodil jsem se 16. srpna 1815 v Becchi blízko Castelnuova d' Asti. Otec Francesco byl vdovec a podruhé se oženil s Markétou Occhienovou a s ní měl dva syny Josefa a Jana. Z prvního manželství se narodil Antonín. Ve dvou letech jsem otce ztratil. Zemřel na zápal plic.

V devíti letech jsem měl sen, který rozhodl o mém povolání. Nádherná Paní a Pán mně ukázali cestu a mé pole působnosti uprostřed opuštěné mládeže.

V šestnácti letech jsem začal pořádně studovat. Dříve jsem se učil u dona Calossa, ale po jeho smrti nastala dvouletá přestávka. V roce 1841 jsem ukončil studia teologie a byl jsem vysvěcen na kněze. Už tenkrát jsem poznal dona Cafassa, svého rodáka, který mně doporučil další studia morální teologie na turínském diecézním institutu. Během svých studií jsem chodil do turínských věznic a připravoval vězně na svátosti.

8. prosince 1841 jsem začal svou oratoř s malých chlapcem Bartolomějem Garellim jedním Zdravas Maria a tím jsem rozjel apoštolátní dílo mezi mládeží. Pomalu jsem se stal otcem 400 chlapců, kteří čekali jen na mé znamení a byli

schopni udělat, cokoliv bych řekl. Stal jsem se tak trochu nepřítelem vlády, která měla strach, že bych učinil revoluci. Ale má touha byla **spása každého chlapce**. Má politika byla politika Otčenáše. Velkého přítele a podporovatele mého díla jsem našel v arcibiskupovi Fransonovi, ale i ten musel do vyhnanství. Velkým mým pomocníkem se stal kněz Borel, bez jehož pomoci bych nedokázal rozjet tak velké dílo. Také mi pomáhal don Cafasso, můj zpovědník a ochránce všech vězňů odsouzených na smrt. V blízkosti tohoto světce jsem se naučil **hlubokému vztahu k opuštěnému a zbídačenému člověku**. Svou kongregaci jsem svěřil do rukou Panny Marie Pomocnice křesťanů a svatého Františka Saleského.

Mým životním mottem bylo:

„Dej mi duše, ostatní si vezmi!“,

a heslo řeholních řádů: Modli se a pracuj, jsem změnil na:

„Práce je modlitba“.

Tím se otevírá cesta ke svatosti všem lidem bez rozdílu stavu.

Další charakteristikou mého života byla **radost**. Radost pramení z víry v Boha a víra s ní spojená vytváří rodinnou atmosféru pro mladé. Radost se projevuje ve hluboké zbožnosti k Panně Marii a v častém přistupování ke svátosti smíření a eucharistii. Vždycky jsem vedl své mladé k věrnosti svatému Otci. Na těchto základech vyrostla salesiánská rodina. V roce 1872 byla založena salesiánská ženská větev Dcery Panny Marie Pomocnice křesťanů, v roce 1875 jsem vyslal první salesiánskou misijní výpravu do Ameriky, v roce 1876 byla založena společnost Salesiánských spolupracovníků a v roce 1877 se začíná tisknout Salesiánský věstník. Ke konci svého života jsem pochopil slova nádherné Paní, která mi ve snu řekla: **„Ve svůj čas všechno pochopíš“**. S Její pomocí se podařilo vybudovat velké Boží dílo. Na konci mého života jsem dostavěl baziliku Božského Srdce v Římě. To bylo moje poslední dílo.“

Kněz Giovanni Bosco

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2015

Zpovědní den:

Kopřivnice: sobota 28.3. 9 - 12 hod.

Lubina: neděle 29.3. 15 - 16 hod.

PONDĚLÍ 30.3.

18⁰⁰ Kopřivnice

ÚTERÝ 31.3.

18⁰⁰ Kopřivnice

STŘEDA 1. 4.

7⁰⁰ Kopřivnice

ZELENÝ ČTVRTEK 2. 4.

18⁰⁰ Kopřivnice

18⁰⁰ Lubina

VELKÝ PÁTEK 3. 4.

15⁰⁰ Kopřivnice - křížová cesta

18⁰⁰ Kopřivnice

18⁰⁰ Lubina

BÍLÁ SOBOTA 4. 4.

8 - 20 Kopřivnice - adorace u Božího hrobu

8 - 13 Lubina - adorace u Božího hrobu

20⁰⁰ Lubina

20³⁰ Kopřivnice

VELIKONOČNÍ NEDĚLE 5. 4.

8³⁰ Lubina

6⁴⁵ Kopřivnice

9⁴⁵ Kopřivnice

14³⁰ Kopřivnice - svátostné požehnání

15⁰⁰ penzion

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ 6. 4.

6⁴⁵ Kopřivnice

8³⁰ Lubina

9⁴⁵ Kopřivnice